

Sygn. akt III CNP 7/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. T. i R. T.
przeciwko Przedsiębiorstwu Sportowo-Turystycznemu S. sp. z o.o.
w T.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 15 marca 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny na skutek apelacji strony pozwanej Przedsiębiorstwa Sportowo-Turystycznego S. Spółce z o.o. w T. zmienił wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w K. z dnia 11 października 2012 r. w ten sposób, że oddalił powództwo A. T. i R.T.

Powodowie domagali się stwierdzenia nieważności uchwały w przedmiocie podziału zysku, podjętej przez zgromadzenie wspólników pozwanej Spółki w dniu 25 maja 2011 r.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2013 r. powodowie A. T. i R. T. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W skardze wskazali, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem następujących przepisów prawa: art. 205 § 1 k.s.h., art. 208 § 4 k.s.h. oraz art. 382 k.p.c., 385 k.p.c., 386 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z 391 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania skargi wymienione wyczerpująco w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia. Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. - na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę - ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione niezależnie od innych wymagań (por. m.in.

postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05; z dnia 28 lutego 2012 r., I CNP 62/11).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnieniu tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów bądź innych środków, nawet nieuznawanych przez kodeks postępowania cywilnego za dowody, jak pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów czy tzw. opinie prywatne (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie wyводу wskazującego na czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05 OSNC, nr 7-8, poz. 141; z dnia 26 marca 2013 r., V CNP 54/12, niepubl.).

Skarga wniesiona przez powoda nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Obowiązkowi wykazania szkody nie czyni zadość oświadczenie skarżących, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku została im wyrządzona szkoda, polegająca na utrzymaniu w mocy uchwały Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Sportowo-Turystycznego S. Sp. z o.o. z dnia 25 października 2011 r. Innymi słowy, szkoda, której wysokość szacują skarżący na kwotę 1.930,25 zł, miałyby polegać na utracie dywidendy, jaka powinna im zostać wypłacona, gdyby wskazana uchwała nie została podjęta. Nie uprawdopodobniają wystąpienia szkody – jej rozmiaru, rodzaju, czasu powstania i związku przyczynowego pomiędzy wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą - powołane przez skarżących dowody, tj. uchwała Zgromadzenia Wspólników z dnia 25 października 2011 r.; umowa sprzedaży z dnia 17 maja 2011 r.; lista udziałowców Przedsiębiorstwa Sportowo-Turystycznego S. Spółce z o.o. zwłaszcza, iż na mocy kwestionowanej uchwały zysk - przez przeznaczenie na kapitał zakładowy - zasilił majątek spółki, co nie pozostaje bez wpływu na wartość udziałów wspólników.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.